

Ilman tukea en olisi tässä

Kaija istuu meitä vastapäätä kertoen tarinaansa. Hänen olemuksestaan huokuu jo luottamusta tulevaan. Aina näin ei ole ollut.

”Käytän monenlaisia sosiaali- ja terveyspalveluita.” Miksi?- “Elämä ei ole aina mennyt niin kuin ajattelin ja unelmoin. Tulin nuorena äidiksi, olin onnellinen. Vaikeudet alkoivat, kun silloisen mieheni elämään tulivat mukaan päihteet ja rikollisuus. Olin työtön, kouluttamaton ja yksin vastuussa perheestä. Taakka kasvoi ja sairastuin masennukseen. Avukseni sain tukea ja palveluita. Tutuksi ovat tulleet esimerkiksi aikuissosiaalityö ja toimeentulotuen palvelut, mielenterveyskuntoutus, perhetyö ja lastensuojelu, kriminaalihuolto sekä erilaiset terveydenhuollon palvelut. Tuen avulla olen jaksanut, lasten ja itseni takia.”

Kaija katsahtaa meihin ja toteaa hiljaa. “Elämänhistoriani vuoksi koen usein, että en ole tasavertainen muiden kanssa. En aina tule kuulluksi enkä nähdyksi, minut sivuutetaan sanoin ja elein. Tuntuu pahalta, jos minulle ei kerrota totuutta tai minua ei haluta uskoa. Vaikeudet eivät ole olleet oma valintani. Olen arvokas ihmisenä ja äitinä, kaikesta huolimatta.”

Keskustelemme tulevaisuudesta ja Kaijan äänestä kuuluu uudenlainen varmuus “Nyt seison omilla jaloillani, tuettuna, mutta kuitenkin. Kuljen eteenpäin joka päivä ja rakennan parempaa tulevaisuutta. Uskon huomiseen. Tiedän, että ilman tukea ja palveluita en olisi tässä.”

Haastateltavan nimi on muutettu.

Lapin yliopisto, sosiaalityön opiskelijat:

Elli Nikka, Outi Kolehmainen ja Taru Kilpelä

Lapissa on käynnistynyt Paljon tukea tarvitsevat -paljon palveluita käyttävät -hanke. Sen tavoitteena on kehittää asiakaslähtöisiä toimintamalleja sosiaali- ja terveyspalveluissa sekä lisätä asiakkaiden osallisuutta.